॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥पश्चमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः॥

यदेकेन सङ्स्थापयंति युज्ञस्य सन्तंत्या अविच्छेदायैन्द्राः पृशवो ये मुष्करा यदैन्द्राः सन्तोऽग्निभ्यं आलभ्यन्ते देवताभ्यः समदं दधात्याग्नेयीस्त्रिष्टुभो याज्यानुवाक्याः कुर्याद्यदाग्नेयीस्तेनाग्नेया यत्रिष्टुभस्तेनैन्द्राः समृद्धौ न देवताभ्यः समदं दधाति वायवे नियुत्वंते तूप्रमा लभते तेजोऽग्नेर्वायुस्तेजंस एष आ लभ्यते तस्माद्यद्वियंङ्वायुः (१)

वार्ति तृद्रियंड्डग्निर्दहित स्वमेव तत्तेजोऽन्वेति यन्न नियुत्वेते स्यादुन्माँद्येद्यजमानो नियुत्वेते भवित यजमानस्यानुन्मादाय वायुमतीं श्वेतवंती याज्यानुवाक्ये भवतः सतेज्ञस्त्वायं हिरण्यग्रभः समवर्तताग्र इत्यांघारमा घारयित प्रजापंतिर्वे हिरण्यग्रभः प्रजापंतरनुरूपत्वाय सर्वाणि वा एष रूपाणि पशूनाम्प्रत्या लभ्यते यच्चेश्रुणस्तत् (२)

पुरुषाणाः रूपं यत्तूंपुरस्तदश्वानां यद्न्यतीद्न्तद्गवां यदव्यां इव शुफास्तदवीनां यद्जस्तद्जानां वायुर्वे पंशूनाम्प्रियं धाम् यद्वांयव्यो भवंत्येतमेवैनम्भि संजानानाः पुशव् उपं तिष्ठन्ते वाय्व्यः कार्या(३)ः प्रांजापृत्या(३) इत्यांहुर्यद्वांयव्यं कुर्यात्प्रजापंतेरियाद्यत्प्रांजापत्यं कुर्याद्वायोः (३)

इयाद्यद्वांयुव्यंः पुशुर्भवंति तेनं वायोर्नेति यत्प्रांजापृत्यः पुरोडाशो भवंति तेनं प्राजापंतेर्नेति यद्वादंशकपालस्तेनं वैश्वान्रान्नेत्यां प्रावेष्णवमेकांदशकपालं निर्वपति दीक्षिष्यमाणो-ऽग्निः सर्वा देवता विष्णुंर्यज्ञो देवता श्रेव यज्ञं चा रंभतेऽग्निरंवमो देवतांनां विष्णुंः पर्मो यदां प्रावेष्ण्वमेकांदशकपालं निर्वपति देवताः (४)

पृवोभ्यतः परिगृह्य यजंमानोऽवं रुन्द्वे पुरोडाशेन् वै देवा अमुष्मिंश्लोंक आधुंवं चरुणास्मिन् यः कामयेतामुष्मिंश्लोंक ऋंध्रयामिति स पुरोडाशं कुर्वीतामुष्मिन्नेव लोक ऋंध्रोति यद्ष्टाकंपाल्स्तेनांग्रेयो यित्रंकपालस्तेनं वैष्णवः समृद्धौ यः कामयेतास्मिन्नोंक ऋंध्रयामिति स च्रं कुंर्वीताग्रेर्धृतं विष्णोंस्तण्डुलास्तस्मांत् (५)

चुरुः कार्योंऽस्मिन्नेव लोक ऋंध्रोत्यादित्यो भंवतीयं वा अदितिर्स्यामेव प्रति तिष्ठत्यथों अस्यामेवाधि यज्ञं तंनुते यो वै संवथ्सरमुख्यमभृत्वाग्निं चिनुते यथां सामि गर्भोऽवपद्यंते तादगेव तदार्तिमार्च्छेंद्वैश्वान्रं द्वादंशकपालम् पुरस्तान्निर्वपेथ्संवथ्सरो वा अग्निर्वैश्वान्रो यथां संवथ्सरमास्वा (६)

काल आगंते विजायंत एवमेव संवथ्सरमास्वा काल आगंतेऽग्निं चिंनुते नार्तिमार्च्छंत्येषा वा अग्नेः प्रिया तनूर्यद्वैश्वानरः प्रियामेवास्यं तनुव्मवं रुन्द्वे त्रीण्येतानि ह्वी १ षि भवन्ति त्रयं इमे लोका एषां लोकाना १ रोहांय॥ (७)

यद्रियंङ्ग्युर्यच्छ्रंश्रुणस्तद्वायोर्निर्वपति देवतास्तस्मादास्वाष्टात्रिरेशच॥•[१] प्रजापंतिः प्रजाः सृष्ट्वा प्रेणानु प्राविश्वताभ्यः पुनः सम्भवितुं नाशंक्रोथसौऽब्रवीदुध्रवदिथ्स यो मेतः पुनः सश्चिनवदिति तं

नाशक्राथ्साऽब्रवाद्वध्रवादथ्स या मृतः पुनः साञ्चनवादात् त देवाः समंचिन्वन्ततो वै त आधुवन् यथ्समचिन्वन्तचित्यंस्य चित्यत्वम् य एवं विद्वानृग्निं चिनुत ऋधोत्येव कस्मै कमृग्निश्चीयत् इत्यांहुरग्निवान् (८)

असानीति वा अग्निश्चीयतेऽग्निवानेव भेवति कस्मै कम्ग्निश्चीयत् इत्यांहुर्देवा मां वेदन्निति वा अग्निश्चीयते विदुरेनं देवाः कस्मै कम्ग्निश्चीयत् इत्यांहुर्गृह्यंसानीति वा अग्निश्चीयते गृह्यंव भेवति कस्मै कम्ग्निश्चीयत् इत्यांहुः पशुमानंसानीति वा अग्निः (९)

चीयते प्रशुमानेव भंवति कस्मै कम्गिश्चीयत् इत्यांहुः सप्त मा पुरुषा उप जीवानिति वा अग्निश्चीयते त्रयः प्राश्चस्नयः प्रत्यं चं आत्मा संप्तम एतावंन्त एवैनेम्मुष्मिंश्लौंक उप जीवन्ति प्रजापंतिर्ग्निमंचिकीषत् तं पृंथिव्यंब्रवीत्र मय्यग्निं चेष्यसेतिं मा धक्ष्यति सा त्वांतिद्ह्यमांना वि धंविष्ये (१०) स पापीयान्भविष्यसीति सौंऽब्रवीत्तथा वा अहं केरिष्यामि यथौं त्वा नातिधक्ष्यतीति स इमामभ्यमृशत् प्रजापंतिस्त्वा सादयतु तयां देवतयाङ्गिरस्वद्भुवा सीदेतीमामेवेष्टंकां कृत्वोपांधत्तानंतिदाहाय् यत्प्रत्यग्निं चिंन्वीत तद्भि मृंशेत्प्रजापंतिस्त्वा

सादयतु तयां देवतंयाङ्गिर्स्वद्भवा सींद (११)

इतीमामेवेष्टंकां कृत्वोपं धत्तेऽनंतिदाहाय प्रजापंतिरकामयत् प्र जांयेयेति स एतमुख्यंमपश्यत्तः संवथ्सरमंबिभस्ततो वै स प्राजांयत् तस्मांथ्संवथ्सरम्भार्यः प्रैव जांयते तं वसंवोऽब्रुवन्प्र त्वमंजिनष्ठा व्यं प्र जांयामहा इति तं वसुंभ्यः प्रायंच्छुतं त्रीण्यहांन्यबिभरुस्तेनं (१२)

त्रीणि च श्तान्यसृंजन्त त्रयंस्त्रि शतं च तस्माँ त्र्यहम्भार्यः प्रैव जायते तात्रुद्रा अंब्रुवन्प्र यूयमंजिनिह्नं वयं प्र जायामहा इति त श्रुद्रेभ्यः प्रायेच्छ्नत श्र षडहाँ न्यिबभरुस्तेन त्रीणि च श्तान्यसृंजन्त त्रयंस्त्रि शतं च तस्माँ त्यडहम्भार्यः प्रैव जायते तानांदित्या अंब्रुवन्प्र यूयमंजिनिह्नं वयं (१३)

प्र जांयामहा इति तमांदित्येभ्यः प्रायंच्छुन्तं द्वाद्शाहाँन्यिबभरुस्ते त्रीणि च श्वान्यसृंजन्त् त्रयंस्त्रिश्शतं च् तस्मांद्वादशाहम्भार्यः प्रैव जांयते तेनैव ते सहस्रमसृजन्तोखाः सहस्रत्मीं य एवमुख्यः साहस्रं वेद् प्र सहस्रं पुशूनाप्रोति॥ (१४)

अ्ग्निवान्पंशुमानंसानीति वा अ्ग्निर्धंविष्ये मृशेत्प्रजापंतिस्त्वा सादयतु तयां देवतंयाङ्गिर्स्वद्भुवा सींद् तेन् तानांदित्या अंब्रुवन्प्र यूयमंजिनिङ्वं वयर्श्वत्वारि शर्च।

यजुंषा वा एषा क्रियते यजुंषा पच्यते यजुंषा वि मुंच्यते यदुखा सा वा एषेतरिहं यातयाँम्री सा न पुनः प्रयुज्येत्यांहुरग्ने युक्ष्वा हि ये तवं युक्ष्वा हि देवहूतंमा इत्युखायाँ जुहोति तेनैवेनाम्पुनः प्र युंक्के तेनायांतयाम्नी यो वा अग्निं योग आगंते युनक्तिं युक्के युंक्कानेष्वग्नैं (१५)

युक्ष्वा हि ये तवं युक्ष्वा हि देवहूतंमा इहत्यांहैष वा अग्नेयोंग्स्तेनैवैनं युनक्ति युङ्के युंआनेषु ब्रह्मवादिनों वदन्ति न्यंङ्काग्निश्चेत्व्या(३) उंताना(३) इति वयंसां वा एष प्रंतिमयां चीयते यद्ग्निर्यन्त्रं चिनुयात्पृष्टित एन्माहृतय ऋच्छेयुर्यदुंतानं न पतितु शक्नुयादसुंवर्ग्योऽस्य स्यात्प्राचीनंमुतानम् (१६)

पुरुषशीर्षम्पं दधाति मुख्त एवैन्माहुंतय ऋच्छन्ति नोत्तानं चिनुते सुवर्ग्योऽस्य भवति सौर्या जुंहोति चक्षुरेवास्मिन्प्रतिं दधाति द्विर्जुहोति द्वे हि चक्षुंषी समान्या जुंहोति समान॰ हि चक्षुः समृद्धौ देवासुराः संयंत्ता आस्नन्ते वामं वसु सं न्यंदधत् तद्देवा वांमभृतांवृञ्जत् तद्वांमभृतों वामभृत्वं यद्वांमभृतंमुप्दधांति वाममेव तया वसु यजंमानो भ्रातृंव्यस्य वृङ्के हिरंण्यमूर्भी भवति ज्योतिर्वै हिरंण्यं ज्योतिर्वामं ज्योतिषेवास्य ज्योतिर्वामं वृङ्के द्वियजुर्भविति प्रतिष्ठित्ये॥ (१७)

युआनेष्वभ्रे प्राचीनंमुत्तानं वांमभृत्अतुंविंश्शतिश्व॥———[३] आपो वरुंणस्य पत्नंय आसन्ता अग्निर्भ्यंध्यायत्ताः समंभवत्तस्य रेतः परांपतृत्तद्वियमंभवृद्यद्वितीयम्परापंतृत्तद्सा-

समंभवत्तस्य रेतः परांपतृत्तिद्वयमंभवद्यद्वितीयंम्परापंतृत्तद्सा-वंभवद्ययं वै विराडसौ स्वराड्यद्विराजांवुपदधांतीमे एवोपं धत्ते यद्वा असौ रेतः सिश्चित् तदस्यां प्रति तिष्ठति तत्प्र जांयते ता ओषंधयः (१८)

वीरुधों भवन्ति ता अग्निरंत्ति य एवं वेद प्रैव जांयते-ऽन्नादो भंवित यो रेतस्वी स्यात्प्रंथमायां तस्य चित्यांमुभे उपं दध्यादिमे एवास्मैं समीची रेतंः सिश्चतो यः सिक्तरेताः स्यात्प्रंथमायां तस्य चित्यांमृन्यामुपं दध्यादुत्तमायांमृन्याः रेतं एवास्यं सिक्तमाभ्यामुंभ्यतः परिं गृह्णाति संवथ्सरं न कम् (१९)

चन प्रत्यवरोहेन्न हीमे कं चन प्रत्यवरोहंतस्तदेनयोर्वृतं यो वा अपशीर्षाणमृग्निं चिनुतेऽपंशीर्षामुष्मिं ह्यों के भंवित यः सशीर्षाणं चिनुते सशीर्षामुष्मिं ह्यों के भंवित चित्तिं जुहोिम् मनसा घृतेन यथां देवा इहागमंन्वीतिहौंत्रा ऋतावृधः समुद्रस्यं वयुनस्य पत्मं श्रुहोिमं विश्वकर्मणे विश्वाहामंत्र्यः ह्विरितिं स्वयमातृण्णामुंपधायं जुहोति (२०)

पृतद्वा अग्नेः शिर्ः सशीर्षाणमेवाग्निं चिनुते सशीर्षामुष्मिं हुँके भेवति य पृवं वेदं सुवर्गाय वा पृष लोकायं चीयते यदग्निस्तस्य यदयंथापूर्वं क्रियतेऽसंवर्ग्यमस्य तथ्संवर्ग्याऽग्निश्चितिंमुप्धायाभि मृंशेचित्तिमचित्तिं चिनवृद्वि विद्वान्पृष्ठेवं वीता वृंजिना च मर्तांत्राये चं नः स्वपृत्यायं देव दितिं च रास्वादितिमुरुष्येति

ओषंधयः कञ्जंहोति स्वपृत्यायाष्टादंश च॥———[४] विश्वकंमां दिशाम्पतिः स नः पृशून्यांतु सौंऽस्मान्यांतु तस्मै नर्मः प्रजापंती रुद्रो वरुणोऽग्निर्दिशाम्पतिः स नः पृशून्यांतु सौं-

यथापूर्वमेवैनामुपं धत्ते प्राश्चंमेनं चिनुते सुवुग्र्योंऽस्य भवति॥ (२१)

ऽस्मान्यांतु तस्मै नर्म एता वै देवतां एतेषां पशूनामधिपतयस्ताभ्यो वा एष आ वृंश्च्यते यः पंशुशीर्षाण्युंपदधांति हिरण्येष्ट्रका उपं दधात्येताभ्यं एव देवतांभ्यो नर्मस्करोति ब्रह्मवादिनः (२२) वदन्त्यग्नौ ग्राम्यान्पशून्प्र दंधाति शुचारण्यानंपंयति किं तत

उच्छि १ षतीति यिद्धिरण्येष्टका उंपदधात्यमृतं वै हिरंण्यम्मृतेंनैव ग्राम्येभ्यः पृशुभ्यों भेषजं कंरोति नैनान् हिनस्ति प्राणो वै प्रथमा स्वयमातृण्णा व्यानो द्वितीयापानस्तृतीयानु प्राण्यात्प्रथमा स्वयमातृण्णा न्यानो द्वितीयापानस्तृतीयानु प्राण्यात्प्रथमा इत्यमातृण्णाम्प्रधायं प्राणेनैव प्राण समर्धयित व्यंन्यात् (२३)

द्वितीयांमुप्धायं व्यानेनैव व्यान र समंध्यत्यपाँन्यात्तृतीयांमुप्धा

समर्धयत्यथौँ प्राणैरेवैन् सिमंन्द्रे भूर्भुवः सुवृरितिं स्वयमातृण्णा उपं दधातीमे वै लोकाः स्वयमातृण्णा एताभिः खलु वै व्याह्रतिभिः प्रजापितः प्राजायत् यदेताभिर्व्याह्रतिभिः स्वयमातृण्णा उपदर्धातीभः म्वयमातृण्णा उपदर्धातीमानेव लोकानुप्धायैषु (२४)

लोकेष्विध् प्र जांयते प्राणायं व्यानायांपानायं वाचे त्वा चक्षंषे त्वा तयां देवतंयाङ्गिर्स्वद्भुवा सींदाग्निना वे देवाः स्वर्गं लोकमंजिगा॰स्नतेन पतितुं नाशंक्रुवन्त एताश्चतंस्रः स्वयमातृण्णा अंपश्यन्ता दिक्षूपांदधत् तेनं सूर्वतंश्चक्षुषा सुवृगं लोकमायन्यचतंस्रः स्वयमातृण्णा दिक्षूपदधाति सूर्वतंश्चक्षुषेव तदग्निना यजमानः सुवर्गं लोकमेति॥ (२५)

ब्रह्मवादिनो व्यन्यादेषु यर्जमानुस्रीणि च॥———[५]

अग्र आ यांहि वीतय इत्याहाह्वंतैवैनंमग्निं दूतं वृंणीमह् इत्यांह हूत्वैवैनं वृणीतेऽग्निनाग्निः सिर्मध्यत इत्यांह सिनंन्द्र एवैनंमग्निवृंत्राणिं जङ्गनदित्यांह सिनंद्र एवास्मिन्निन्द्रियं दंधात्यग्नेः स्तोमंम्मनामह् इत्यांह मनुत एवैनंमेतानि वा अहा ५ रूपाणिं (२६)

अन्वहमेवेनं चिनुतेऽवाहार् रूपाणि रुन्दे ब्रह्मवादिनों वदन्ति कस्मांथ्यत्याद्यातयांमीर्न्या इष्टंका अयातयामी लोकं पृणेत्येंन्द्राग्नी हि बांर्हस्पत्येतिं ब्रूयादिन्द्राग्नी च हि देवानाम्बृह्स्पतिश्चायांतयामानोऽनुचरवंती भवत्यजांमित्वायानुष्टुभानुं

चरत्यात्मा वै लोंकं पृणा प्राणोंऽनुष्टुप्तस्मांत्प्राणः सर्वाण्यङ्गान्यनुं चरति ता अस्य सूदंदोहसः (२७)

इत्यांह् तस्मात्पर्रुषिपरुषि रसः सोमई श्रीणन्ति पृश्वंय इत्याहान्नं वै पृश्यन्नमेवावं रुन्द्धेऽको वा अग्निर्कोऽन्नमन्नमेवावं रुन्द्धे जन्मं देवानां विशिश्चिष्वा रोचने दिव इत्यांहेमानेवास्मै लोकां ज्योतिष्मतः करोति यो वा इष्टंकानां प्रतिष्ठां वेद प्रत्येव तिष्ठति तयां देवत्याङ्गिर्स्वद्भुवा सीदेत्यांहैषा वा इष्टंकानां प्रतिष्ठा य एवं वेद प्रत्येव तिष्ठति॥ (२८)

रूपाणि सूदंदोहस्सतया षोडंश च॥———[६]
सुवर्गाय वा एष लोकार्य चीयते यद्ग्निर्वन्न एकाद्शिनी
यद्ग्रावंकाद्शिनीं मिन्याद्वन्नेणैन सुवर्गालोकाद्न्तर्दध्याद्यन्न

मिंनुयाथ्स्वर्रंभिः पृशून्व्यंधियेदेकयूपिम्मिनोति नैनं वर्ज्रेण सुवर्गाल्लोकादंन्तर्दधांति न स्वरुंभिः पृशून्व्यंधियति वि वा एष इंन्द्रियेणं वीर्येणर्ध्यते योंऽग्निं चिन्वन्नंधिकामंत्यैन्द्रिया (२९)

ऋचाक्रमंणम्प्रतीष्टंकामुपं दध्यान्नेन्द्रियेणं वीर्येण् व्यृध्यते रुद्रो वा एष यद्ग्रिस्तस्यं तिस्रः शंर्व्याः प्रतीचीं तिरश्चमूची ताभ्यो वा एष आ वृश्च्यते योऽग्निं चिनुतेऽग्निं चित्वा तिसृधन्वमयांचितम्ब्राह्मणायं दद्यात्ताभ्यं एव नमंस्करोत्यथो ताभ्यं एवात्मानं निष्क्रीणीते यत्तं रुद्र पुरः (३०) धनुस्तद्वातो अनुं वातु ते तस्मैं ते रुद्र संवथ्सरेण नमंस्करोमि यत्तं रुद्र दक्षिणा धनुस्तद्वातो अनुं वातु ते तस्मैं ते रुद्र परिवथ्सरेण नमंस्करोमि यत्तं रुद्र पश्चाद्धनुस्तद्वातो अनुं वातु ते तस्मैं ते रुद्रेदावथ्सरेण नमंस्करोमि यत्तं रुद्रोत्तराद्धनुस्तत् (३१)

वातो अनुं वातु ते तस्मैं ते रुद्रेदुवथ्सरेण नमंस्करोमि यत्तें रुद्रोपिर धनुस्तद्वातो अनुं वातु ते तस्मैं ते रुद्र वथ्सरेण नमंस्करोमि रुद्रो वा एष यद्ग्निः स यथां व्याघः कुद्धस्तिष्ठंत्येवं वा एष एतर्हि सिश्चंतमेतेरुपं तिष्ठते नमस्कारैरेवैन र शमयित येंऽग्नयः (३२)

पुरीष्याः प्रविष्टाः पृथिवीमन्। तेषां त्वमंस्युत्तमः प्र णो जीवातेवे सुव। आपं त्वाऽग्ने मनसापं त्वाऽग्ने तपसापं त्वाग्ने दीक्षयापं त्वाग्न उपसद्भिरापं त्वाग्ने सुत्ययापं त्वाऽग्ने दक्षिणाभिरापं त्वाग्नेऽवभृथेनापं त्वाग्ने वशयापं त्वाग्ने स्वगाकारेणेत्यांहैषा वा अग्नेराप्तिस्तयैवैनंमाप्नोति॥ (३३)

ऐन्ड्रिया पुर उंत्तराद्धनुस्तद्ग्रयं आहाष्टो चं॥———[७]
गायत्रेणं पुरस्तादुपं तिष्ठते प्राणमेवास्मिन्दधाति बृहद्रथन्तराभ्यां पृक्षावोजं एवास्मिन्दधात्यृतुस्थायंज्ञाय्ज्ञियेन पुच्छंमृतुष्वेव
प्रतिं तिष्ठति पृष्ठैरुपं तिष्ठते तेजो वै पृष्ठानि तेजं एवास्मिन्दधाति
प्रजापंतिर्ग्निमंसृजत् सोंऽस्माथ्सृष्टः परांडे्तं वारवन्तीयंनावारयत्
तद्वारवन्तीयंस्य वारवन्तीयत्वः श्यैतेनं श्येती अंकुरुत् तच्छ्यैतस्य

श्यैतत्वम् (३४)

यद्वारवन्तीयेनोप्तिष्ठते वारयंत एवेन ई श्यैतेनं श्येती कुंरुते प्रजापंतेर्हृदंयेनापिपक्षम्प्रत्युपं तिष्ठते प्रेमाणमेवास्यं गच्छति प्राच्यां त्वा दिशा सांदयामि गायत्रेण छन्दंसाग्निनां देवतंयाग्नेः शीष्णाग्नेः शिर् उपं दधामि दक्षिणया त्वा दिशा सांदयामि त्रेष्टुभेन छन्दसेन्द्रेण देवतंयाग्नेः पक्षेणाग्नेः पक्षमुपं दधामि प्रतीच्यां त्वा दिशा सांदयामि (३५)

जागंतेन छन्दंसा सिवत्रा देवतंयाग्नेः पुच्छेनाग्नेः पुच्छुमुपं दधाम्युदींच्या त्वा दिशा सांदयाम्यानुष्टुभेन छन्दंसा मित्रावरुणाभ्यां देवतंयाग्नेः पक्षेणाग्नेः पक्षमुपं दधाम्यूर्ध्वयां त्वा दिशा सांदयामि पाङ्केन छन्दंसा बृह्स्पतिना देवतंयाग्नेः पृष्ठनाग्नेः पृष्ठमुपं दधामि यो वा अपातमानम्त्रिं चिनुतेऽपात्मामुष्मिं ह्याँके भवित् यः सात्मानं चिनुते सात्मामुष्मिं ह्याँके भवत्यात्मेष्टका उपं दधात्येष वा अग्नेरात्मा सात्मानमेवाग्निं चिनुते सात्मामुष्मिं ह्याँके भवित् य एवं वेदं॥ (३६)

श्यैतृत्वं प्रतीच्यां त्वा दिशा सांदयामि यः सात्मांनश्चिनुते द्वाविर्श्शतिश्च॥—————[८]

अग्नं उद्धे या त् इषुंर्युवा नाम् तयां नो मृष्ट् तस्याँस्ते नम्स्तस्याँस्त् उप् जीवंन्तो भूयास्माग्ने दुघ्न गह्य कि॰शिल वन्य या त् इषुंर्युवा नाम् तयां नो मृष्ट् तस्याँस्ते नम्स्तस्याँस्त् उप् जीवंन्तो भूयास्म् पञ्च वा पुतेँऽग्नयो यचितंय उद्धिरेव नामं प्रथमो दुधः (३७)

द्वितीयो गह्यंस्तृतीयंः किश्शिलश्चंतुर्थो वन्यंः पश्चमस्तेभ्यो यदाहंतीर्न जुंहुयादंध्वर्युं च यजंमानं च प्र दहेयुर्यदेता आहंतीर्जहोतिं भागधेयेनैवैनांञ्छमयति नार्तिमार्च्छंत्यध्वर्यन

आहंतीर्जुहोतिं भाग्धेयेंनैवैनाँञ्छमयति नार्तिमार्च्छंत्यध्वर्युर्न यजंमानो वाङ्गं आसन्नसोः प्राणौंऽक्ष्योश्वक्षुः कर्णयोः

श्रोत्रम्बाहुवोर्बलंमूरुवोरोजोऽरिष्टा विश्वान्यङ्गानि तुनूः (३८)

त्नुवां मे सह नमंस्ते अस्तु मा मां हिश्सीरप् वा एतस्मौत्प्राणाः क्रांमन्ति यौंऽग्निं चिन्वन्नंधिकामंति वाङ्कं आसन्नुसोः प्राण इत्यांह प्राणानेवात्मन्धेते यो रुद्रो अग्नौ यो अपसु य ओषंधीषु यो रुद्रो विश्वा भुवनाविवेश तस्मै रुद्राय नमों अस्त्वाहुंतिभागा वा अन्ये रुद्रा हिवर्भांगाः (३९)

अन्ये शंतरुद्रीय हुत्वा गांवीधुकं चुरुमेतेन यज्ञुंषा चरुमायामिष्टंकायां नि दंध्याद्भाग्धेयेंनैवैन श्रमयित तस्य त्वे शंतरुद्रीय हुतिमित्यांहुर्यस्यैतद्ग्रौ क्रियत इति वसंवस्त्वा रुद्रैः पुरस्तांत्पान्तु पितरंस्त्वा यमरांजानः पितृभिंदिक्षिणतः पान्त्वादित्यास्त्वा विश्वेदिवैः पृश्चात्पांन्तु द्युतानस्त्वां मारुतो मरुद्गिरुत्तरः पांतु (४०)

देवास्त्वेन्द्रं ज्येष्ठा वर्रुणराजानो ऽधस्तां चोपरिष्टाच पान्तु न वा एतेनं पूतो न मेध्यो न प्रोक्षितो यदेनमतः प्राचीनं प्रोक्षति यथ्सिश्चिंतमाज्येन प्रोक्षिति तेनं पूतस्तेन मेध्यस्तेन प्रोक्षिंतः॥ (४१)

सुमीची नामांसि प्राची दिक्तस्याँस्तेऽग्निरधिंपतिरसितो रंक्षिता

दुध्रस्तुनूर्हिवर्भागाः पातु द्वात्रि ५शच॥———[९]

यश्चार्धिपतिर्यश्चं गोप्ता ताभ्यां नम्स्तौ नो मृडयतान्ते यं द्विष्मो यश्चं नो द्वेष्टि तं वां जम्भे दधाम्योजस्विनी नामांसि दक्षिणा दिक्तस्यांस्त इन्द्रोऽधिपतिः पृदांकुः प्राची नामांसि प्रतीची दिक्तस्यांस्ते (४२)

सोमोऽधिपतिः स्वजोऽवस्थावा नामास्युदींची दिक्तस्याँस्ते वरुणोऽधिपतिस्तिरश्चंराजिरधिपत्नी नामांसि बृह्ती दिक्तस्याँस्ते बृह्स्पतिरधिपतिः श्वित्रो वृशिनी नामांसीयं दिक्तस्याँस्ते यमो-ऽधिपतिः कुल्माषंग्रीवो रिक्षता यश्चाधिपतिर्यश्चं गोप्ता ताभ्यां नमुस्तौ नो मृडयतान्ते यं द्विष्मो यश्चं (४३)

नो द्वेष्टि तं वां जम्भे दधाम्येता वै देवतां अग्निं चित र रेक्षन्ति ताभ्यो यदाहुतीर्न जुंहुयादेष्वर्युं च यजमानं च ध्यायेयुर्यदेता आहुंतीर्जुहोतिं भाग्धेयेनैवैनां ञ्छमयति नार्तिमार्च्छत्यध्वर्युर्न यजमानो हेतयो नामं स्थ तेषां वः पुरो गृहा अग्निर्व इषेवः सिललो निलिम्पा नामं (४४)

स्थ तेषां वो दक्षिणा गृहाः पितरो व इषेवः सगेरो विज्ञिणो नामं स्थ तेषां वः पृश्चाद्गृहाः स्वप्नो व इषेवो गह्वंरोऽवस्थावानो नामं स्थ तेषां व उत्तराद्गृहा आपो व इषेवः समुद्रोऽधिपतयो नामं स्थ तेषां व उपरि गृहा वर्षं व इष्वोऽवंस्वान्क्रव्या नामं स्थ पार्थिवास्तेषां व इह गृहाः (४५)

अर्न्नं व इषंवो निम्षि वांतनामन्तेभ्यों वो नम्स्ते नों मृडयत् ते यं द्विष्मो यश्चं नो द्वेष्टि तं वो जम्भें दधामि हुतादो वा अन्ये देवा अंहुतादोऽन्ये तानंग्निचिदेवोभयांन्त्रीणाति द्रध्ना मंधुमिश्रेणैता आहुंतीर्जुहोति भाग्धेयेंनैवैनांन्त्रीणात्यथो खल्वांहुरिष्टंका वै देवा अंहताद इतिं (४६)

अनुपरिकामं जुहोत्यपंरिवर्गमेवैनांन्ग्रीणातीम स्तन्मूर्जस्वन्तं धयापाम्प्रप्यांतमग्ने सरि्रस्य मध्यें। उथ्सं जुषस्व मधुंमन्तमूर्व समुद्रिय सदंनमा विशस्व। यो वा अग्निम्प्रयुज्य न विमुश्चिति यथाश्वो युक्तोऽविमुच्यमानः क्षुध्यंन्पराभवंत्येवमंस्याग्निः परां भवति तं पराभवंन्तं यजमानोऽनु परां भवति सौंऽग्निं चित्वा लूक्षः (४७)

भ्वतीम स्तन्मूर्जस्वन्तं धयापामित्याज्यंस्य पूर्णा स्रुचं जुहोत्येष वा अग्नेर्विमोको विमुच्यैवास्मा अन्नमिपं दधाति तस्मादाहुर्यश्चैवं वेद यश्च न सुधाय है वै वाजी सुहितो दधातीत्यग्निर्वाव वाजी तमेव तत्प्रीणाति स एनम्प्रीतः प्रीणाति

वसीयान्भवति॥ (४८)

प्रतीची	दिक्तस्याँस्ते	द्विष्मो	यश्चं	निलिम्पा	नामेृह	गृहा	इतिं	लूक्षो
	-11							

इन्द्रांय राज्ञें सूक्रो वर्रुणाय राज्ञे कृष्णों यमाय राज्ञ ऋश्यं

ऋषुभाय राज्ञें गवयः शाँदूलाय राज्ञें गौरः पुरुषराजायं मर्कटः क्षिप्रश्येनस्य वर्तिका नीलंगोः क्रिमिः सोमंस्य राज्ञंः कुलुङ्गः सिन्धों: शि॰शुमारों हिमवंतो हस्ती॥ (४९)

इन्द्रांयाष्टावि ५ शतिः॥ [88]

मयुः प्रांजापत्य ऊलो हलींक्ष्णो वृषद १ शस्ते धातुः सर्रस्वत्यै शारिः श्येता पुरुषवाख्सरंस्वते शुक्तः श्येतः पुरुषवागांरुण्योऽजो

नंकुलः शका ते पौष्णा वाचे क्रौश्चः॥ (५०) मयुस्त्रयोवि १शतिः॥

अपां नम्नें जषो नाक्रो मर्करः कुलीकयस्तेऽकूपारस्य वाचे पैँङ्गराजो भगांय कुषीतंक आती वाहसो दर्विदा ते वायव्यां दिग्भ्यश्चंऋवाकः॥ (५१)

अपामेकान्नवि ५ शतिः॥🗕 **-**[83]

बलांयाजगर आखुः सृंजया शयण्डंकस्ते मैत्रा मृत्यवेंऽसितो मुन्यवें स्वजः कुंम्भीनसः पुष्करसादो लोहिताहिस्ते त्वाष्ट्राः

----[१५]

कंत्कटः॥ (५३)

बृहस्पतंये शित्पुटः॥ (५)

प्रतिश्रुत्कांयै वाहसः॥ (५२)

सौरी बलाकश्यों मुयूरंः श्येनस्ते गंन्धर्वाणां वसूनां कृपिश्चला रुद्राणां तित्तिरी रोहित्कुंण्डृणाचीं गोलत्तिंका ता अंफ्स्रसामरंण्याय सृमरः॥ (५४) ---[१६]

पृष्तो वैश्वदेवः पित्वो न्यङ्गः कश्स्तेऽन्मत्या अन्यवापौ-

ऽर्धमासानांम्मासां कुश्यपः क्वर्यिः कुटर्रुदीत्यौहस्ते सिनीवाल्यै

पुरुषमृगश्चन्द्रमंसे गोधा कालंका दार्वाघाटस्ते वनस्पतींनामेण्यहे

कृष्णो रात्रियै पिकः क्ष्विङ्का नीलंशीर्ष्णी तेंऽर्यम्णे धातुः

शकां भौमी पात्रः कशों मान्धीलवस्ते पितृणामृंतूनां जहंका संवथ्सराय लोपां कुपोत उलूंकः शुशस्ते नैर्ंऋताः कृंकवार्कुः

सावित्रः॥ (५६)

बलाय पुरुषमृगः सौरी पृंष्तः शकाष्टादंशाष्टादंश॥———[१८]

रुरू रौद्रः कृंकलासः शुकुनिः पिप्पंका ते शंरूव्याये हरिणो मांकृतो ब्रह्मणे शार्गस्त्ररक्षुंः कृष्णः श्वा चंतुरक्षो गंर्द्भस्त इंतरजनानामग्रये धृङ्का॥ (५७)

रुर्हर्वि॰श्वतिः॥———[१९] अलुज ऑन्तरिक्ष उद्रो मृद्गः प्रुवस्तेऽपामदित्यै

ह॰स्माचिरिन्द्राण्ये कीर्शा गृध्रः शितिकक्षी वाँर्ध्राण्यसस्ते विव्या द्यांवापृथिव्यां श्वावित्॥ (५८)

परंस्वान्॥ (५९) अलजः सुंपर्गौऽष्टादंशाष्टादंश॥______

अ्रुजः सुपूर्णोऽष्टादशाष्ट्रादश॥———[२१] आग्नेयः कृष्णग्रीवः सारस्वती मेषी बुभुः सौम्यः पौष्णः श्यामः तेपन्नो बारहस्पत्यः शिल्पो वैश्वदेव ऐन्दोऽरुणो मारुतः कल्मार्ष

शितिपृष्ठो बांर्हस्पृत्यः शिल्पो वैश्वदेव ऐन्द्रोऽरुणो मारुतः कुल्मार्ष ऐन्द्राग्नः सर्रहितोऽधोरामः सावित्रो वारुणः पेत्वः॥ (६०)

आुग्नेयो द्वाविर्श्यतिः॥_____[२२]

अश्वंस्तूपरो गोमृगस्ते प्रांजापृत्या आग्नेयौ कृष्णग्रींवौ त्वाष्ट्रौ लोमशस्वथौ शिंतिपृष्ठौ बांर्हस्पत्यौ धात्रे पृषोद्रः सौर्यो बलक्षः पेर्त्वः॥ (६१)

अश्वः षोडंश॥——[२३]

अग्नयेऽनींकवते रोहिंताञ्जिरनङ्गान्धोरांमौ सावित्रौ पौष्णौ रंजतनांभी वैश्वदेवौ पिशङ्गौ तूपरौ मांरुतः कुल्मार्ष आग्नेयः कृष्णोऽजः सारस्वती मेषी वारुणः कृष्ण एकंशितिपात्पेत्वं (६२)

कृष्णोऽजः सारस्वृती मेषी वारुणः कृष्ण एकशितिपात्पेत्वः (६२)
अग्नयोऽनींकवते द्वाविर्शितिः॥—————[२४]

हिरंण्यवर्णा अपां ग्रहाँन्भूतेष्ट्वताः स्जूः संवथ्सरं प्रजापंतिः स क्षुरपंविर्ग्नेर्वे दीक्षयां सुवर्गाय तं यन्न सूयते प्रजापंतिर्ऋतुभी रोहितः पृश्चिः शितिबाहुरुंन्नतः कुर्णाः शुण्ठा इन्द्रायादित्ये सौम्या वारुणाः सोमायेकांदश प्रिशङ्गास्त्रयोवि १शितः॥———[२५] हिरंण्यवर्णा भृतेष्ट्वताश्चन्यो यक्तनीया १ सिन्नव्यक्तिर्वारुणाक्षतं प्रभाशत॥ 54॥ हिरंण्यवर्णा निवंक्षसः॥

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/